

Op dinsdagochtend 16 februari werd er om 09.10 aangebeld. Ik verwachtte een pakketje, of evt de klusjesmannen van mijn huisbaas, aangezien deze langs zouden komen. Daarentegen stonden er ineens twee onbekende mannen in het trappengat, van de gemeente Amsterdam. Zij overvielen mij met hun bezoek, ook aangezien ik nog in een meeting van werk zat die tot 09.30 duurde. Deze kon ik wel afmaken, waarop zij eerst bij de onderburen zouden proberen aan te bellen.

Net toen mijn meeting was afgelopen, werd ik gebeld door de huisbaas. Er werd verteld dat de gemeente inderdaad voor de deur stond, maar dat dit niet de gebruikelijke gang van zaken is en zij niet zomaar binnen mogen komen. Uitdrukkelijk werd mij meegegeven dat ik hen moest zeggen dat ze eerst een afspraak moeten maken, al helemaal in deze corona-tijd. Maar als het goed was, waren ze al weg, want de huisbaas was langs geweest om ze weg te sturen. Ik zag inderdaad geen politie meer voor de deur op straat staan vanuit het raam. Ik werkte met een vriendinnetje samen thuis, dus ik was bezig met het verhaal aan haar uit te leggen, toen er ineens weer op de deur in het trappengat werd geklopt. Er voelde iets niet goed, met het advies van mijn huisbaas dat dit niet de normale gang van zaken is, en dat ze er nog waren terwijl ze eigenlijk al weg zouden zijn nadat mijn huisbaas langs was geweest. Hierop volgend heb ik direct mijn huisbaas gebeld voordat ik open deed, en kreeg hulp van de juriste (5.1.2,e), die mij nogmaals op het hart drukte dat ik ze niet hoefde binnen te laten en ze een afspraak konden maken. Toen ik naar de deur liep om ze dit te vertellen, liep het gesprek toch anders. Dit bleek wel de gang van zaken, en een afspraak maken zat er niet in. Ik werd een beetje paniekerig en wist niet goed wat ik met de situatie aan moest; twee mannen die in mijn trappengat stonden die de woning in wilden, maar mijn huisbaas zei dat dit niet zomaar mocht. Als gevolg van deze discussie werd een machtiging tevoorschijn gehaald, waarmee de toezichthouders aangaven de woning te mogen betreden zonder mijn toestemming. Hier raakte ik al helemaal van in paniek, aangezien ik nu al helemaal niet meer wist wat ik moest doen. Gelukkig kon ik 5.1.2,e bellen, en kwam zij mij te hulp, om me te kunnen adviseren. Daarnaast begreep ik ook totaal niet waarom dit zo dringend nodig was, wat de aanleiding tot het bezoek was en wat de machtiging inhield, dus ik vond het fijn dat zij ook even mee keek. De toon waarop alle gesprekken verliepen was heel onprettig, en zelfs lichtelijk intimiderend.

Eenmaal binnen werden een aantal vragen gesteld, die ik zo goed als mogelijk heb geprobeerd te beantwoorden. Ik werd iets rustiger aangezien 5.1.2,e er nu ook bij was, om mij bij te staan. Al kregen we niet echt de tijd om bijvoorbeeld even rustig de machtiging te lezen en te bespreken wat er nu eigenlijk gebeurde (5 minuten totaal). Nadat het onderzoek was afgerond, had 5.1.2,e inmiddels de tijd gehad om iets aandachtiger naar de machtiging te kijken. Hier stond in dat de toezichthouders zonder toestemming van de bewoner de woning mochten betreden, aangezien er concrete aanwijzingen waren dat de staat van de woning zonder de daarvoor vereiste vergunningen is gewijzigd, en dat de woning wordt gebruikt in strijd met de toepasselijke wet- en regelgeving. Toen 5.1.2,e vroeg wat dan exact de concrete aanwijzingen waren, hadden de toezichthouders hier geen antwoord op, en verwezen ons door naar de juristen van de gemeente. Dit voelde nogal tegenstrijdig; dat zo'n dreigend/dwingend middel wordt ingezet, maar er geen uitleg kan worden gegeven over waarom dit wordt gedaan.

Ik was zenuwachtig en van slag door de hele situatie, vooral door alle onduidelijkheid en de dwingende sfeer die was ontstaan. Daarnaast was ik bijna mijn hele ochtend kwijt, waarin ik mijn eigen werkzaamheden plots moest laten vallen en weinig inspraak had in het verloop van de situatie.